

NİYET MEKTUBU

“Bu kitabın yazılma amacı” demek yerine, “Var olmasının bir niyeti var.” demek geliyor kalbimden... Eline aldığın bu kitabın dikkatini çekmesi ise niyetime alan açan, fırsat veren... Bu eylemin, yönelişin ise beni şimdiden gülümseten... Bu sayede, yaşama sevincinin kaynağının halihazırda sende kullanıma hazır beklediğini sana aktarabilir olacağım.

Ne kadar açarsan kalbini, bütün olmana engel gördüğün yaralarını o denli sarmalayacak kelimelerim...

Paylaşımlarım sırasında; doğduğun an sana hediye edilmiş, seni biricik ve özel kılan Ruhundan, bu dünyada varlık sürdürmene ev sahipliği yapan Bedeninden, ruhunun yaşam amaçlarına seni bedeninle birlikte ulaştıracak Zihninden “Muhteşem Üçlü” diye bahsedeceğim. Ve niyetim ise bu üçlünün sağlık ve kolaylıkla var olup bütün ve dengeli olacağına Mervece bir katkı sunma.

Temas ettiğim kalplerde duyduklarım: “Hadi artık, bırak herkesi... Kimin ne dediğini... Bana kulak ver... Kaygını, korkunu anlıyorum, ben varım, yalnız değilsin... Yanıtlarıma güven...”

O zaman benim de kalbim “Yaşasın! Bir CAN daha, canına yaklaştı.” diyerek hevesle atıyor. Ardından vesile eden Yaradan’a, merakıma, mesleğime, ruhuma, ruhumun amacını elinden gelen en temiz yollarla buluşturan zihnime, zihnimden gelen yönlendirmeleri hevesle dikkate alan bedenime şükrediyorum.

Niyetim; birlikte bütünlüğü kavramak, hal etmek... Ruhunun “uyanış çığlıklarını” içtenlik ve hoşgörüyü duyanlara aşk dolu hafif, özgürleştirici, birliğı artıran yol haritası sunmak...

Yaradan yâr ve yardımcımız Ol’a...

**Sevgiyle,
Merve**

SÖZ VERİR MİSİN?

Bu kitap, psikoterapi seanslarından ve bugüne dek verilen grup eğitimlerinden edindiğim yaşantıyla fiziksel bedene kavuşacaktır. Ancak bu kitabın -yaşamında kalıcı bir etkisi olsun istiyorsan- minik bir söz verilmesine ihtiyacı var...

Her ne koşula sahip olursan ol, beni dinle, duy, yargı, etiket ve sınıflamalara tâbi tutmadan oku... Yanına yaklaştır, kalbine yakın tut. İnan, buna izin verip kulak ve kalp veren canların hayatındaki değişime, dönüşüme ve farkındalığa her geçen gün daha da heyecanla temas ediyor, birlikte gelişip büyüyorum... Aynı çocukluğunda huzurlu bir uykuya geçmeni kolaylaştıran en sevdiğin canın sana okumasını istediğin MASAL tadında... Ancak işlevim bu kez farklı; seni uyandırmak, "kendi bütünlüğüne uzanan yola çıkman için" uyandırmak...

Ne dersin? Bana güvenmeyi seçebilir misin? Lütfen samimiyetle sor ve yanıtı almak için zaman tanı... Eğer cevabın "evet" ise yolun, yolumuz ve kalbimiz açık olsun...

BÜTÜNLÜK KAVRAMIYLA TANIŞMA

Psikoloji dünyasında bütünlüğü kavramaya çalışmış birkaç yönelim ve ekol bulunur. Ancak beni en derinden etkileyen; çalışmalarına yön veren ve adını da bütünlükten alan Gestalt terapidir. İlerleyen bölümlerde sunacağım uygulamalara zemin hazırlaması arzusuyla hakkında biraz bilgi vereceğim.

Gestalt, Almanca bir sözcük olup “kendine özgü bir bütünlüğü olan şekil, örüntü” anlamına gelir. Gestalt psikolojisine göre her varlık birtakım parçalardan oluşur ama bu parçaların oluşturduğu bütünlük, parçaların toplamından başka ve fazla bir şeydir. İnsan, çevresindeki olayları, nesnelere ve durumları bir bütün olarak algılar, onları oluşturan parçaları değil. Daha çok algı psikolojisi üzerinde duran Gestalt psikologlarına göre her nesne bir zemin üzerinde algılanır.

İnsan, dikkatini bir nesneye yönelttiğinde o nesne zeminden ayrılır, şekil olarak algılanır. Dikkat bir başka nesneye yöneldiğinde ise ilk nesne zemine geçer, ikincisi de şekil olur. Gestalt terapi; Gestalt psikolojinin bu temel kavramı yanında psikanalizin, varoluşçu yaklaşımın ve Zen Budizm inancının temelini oluşturan kavramları yeni bir biçimde bütünleştiren

ve buna dayanarak psikoloji-sağlık alanına bazı yeni teknikler getiren bir terapi anlayışıdır.

Gestalt terapi yaklaşımını ortaya atan Frederic Pearls (1969) de, çoğu kuramcı gibi, başlangıçta psikanalizle ilgilenmiş ve onun yetersiz olduğu alanları görmüş bir kişidir. Pearls'e göre insan, yaşamına bir bütün olarak başlamakta ama büyürken, gelişirken geçirdiği rahatsız edici yaşantılar yüzünden bazı parçalarıyla olan bağlantıları zayıflamakta yahut kopmaktadır.

Terapinin amacı, bu parçalanmışlığı bütünlüğe dönüştürmektir ki bu kitabın amacı da tam olarak budur. Pearls'e göre bir gereksinmenin ortaya çıkması sonucu diğerleri zemine geçer ve bir parçalanma olur. O gereksinmenin karşılanmasıyla da bütünlük (gestalt) tekrar oluşur. Bu defa başka bir gereksinme zeminden ayrılıp öne geçer, sonra onun giderilmesi için harekete geçilir ve bu süreç böyle devam eder.

Pearls'e göre organizmanın her hücresi, her organı; herhangi bir fazlalığı atmaya, eksik olanı tamamlamaya ve böylece denge durumuna gelmeye çalışır. Bu dinamik sayesinde değişen koşullara karşın, organizma "homeostasis" denilen bu kararlılığı korumuş olur. Bu anlatımın Mervecesi: *Denge CAN-DİR...* Yani dengeni bulana dek "acı, hayal kırıklığı, küskünlük, üzüntü" gibi duygularınla temas edip onlara kulak verecek ve öğreneceklerinle de dengeyi yeniden bulacaksın...

ŐİMDİ VE BURADA OLMA HALİ

Hepimizin daha önce duyduğu ve gün içinde sıkça temas ettiği “Őimdi ve Burada” olma hali, Gestalt terapisinin çok önemli bir enstrümanıdır. Peki, özünde nasıl bir hal bu?

Őimdi ve burada; durumunun farkında olma, duyumları tam olarak alma, duygulanma ve bütünleŐme, yaşarken ve davranıŐta bulunurken olup bitenlerin ayırđında olma demektir. Olan olmuŐ, olacak olan da henüz olmamıŐtır. Bir kimsenin sürekli geçmiş olaylar üzerinde durmasının ya da henüz olmamıŐ olayları olmuŐ gibi değerlendirmesinin yıkıcı etkileri olacağı bilinir.

Kaygı ise őimdi ile sonra arasındaki açıklıktır. Bu mesafe açıldıkça kişi, őimdiki zamandan kopup sürekli olarak gelecekle ilgilenirse kaygı duyar. Çünkü ya gelecekte olabilecek felaketleri düŐünerek bunalıma girer yahut hiçbir zaman gerçekleŐmeyecek harikulade durumlar hayal eder. Bunlara eriŐemedike de hayal kırıklığı yaŐar. Ah bu cümle ardından terapist Merve de sorar...

Tanıdık geliyor değil mi? Her birimizin böyle anları olabilir.

Eğitimlerde bu kısmı paylaştığımda en sık duyduğum soru: “Ee peki Merve Hocam, hayal kurmayacak mıyız?” Terapist olurken öğrendiğim ve en kıymet verdiğim şey, herkesin kelimelerinin farklı anlama geldiği ve sorarak anlamamanın ferahlığı...

Yeniden sorarım: Hayali hayal yapan nedir?

Kaygı veren hayalle henüz tanışmadım. Olsa olsa, seni “en zarif, dengeli ve keyifli varoluşuna” yaklaştıran konu, kişi ve durumlara temas etme arzusunun yansımaları hayal... Asıl kaygılandırıcı, hayalin kendisi mi? Yoksa gerçekleşip gerçekleşmeyeceği hakkındaki peşin hükümlerin veya sonuca bir hükmünün olmayışı mı?

Güzellikler, hoşluklar hep birkaç gün, birkaç ay veya yıl sonra gibi tarif edilir. Öyle olunca bu nasıl bir risk barındırır dersin?

Hep koşma, hep telaş, “tüm arzuları, arzulanan An’da hemen cecik giderme isteği” işte bu geleceğe çokça bırakılan “kendin olma” hallerinin bugüne yansımaları olabilir mi? Hayatın işleyiş biçimi “dengeli olman” konusunda kararlı... Sana fısıldayan, “Hadi hemen iste, hemen yap, bekleme!” diyen, hayatın ta kendisi mi, yoksa “tamamlanmamış, ötelenmiş” ihtiyaçların yahut uzun süre aç kalmış egonun sesi mi? Ancak bu soruları yanıtladığında, arzunu doğru zamanda ve doğru kaynaktan istemeyi hayat değil, “içindeki bütünlük” söylüyor olacak... İşte o zaman “AN” yaşanıyor olacak.

Çok soyut kavramlar yazarken ve yaşarken... Kendi yaşamımdan An’ın çağrılarını duymaya dair bir örnek vereyim, somutlaşsın bir parça daha...

Her sabah yataktan çıkmadan önce AN'a temas egzersiz yaparım. Gözlerimi açtığım an, bir günümün daha olmasına sevinir ve bugün bana yaşam içinde eşlik edecek bütünlüğüme tek tek sorarım.

“Beden”imle başlarım... Şu an nasılsın? Biraz sessizleşir ve organlarıma, kaslarıma, içimdeki hareketliliğe kulak veririm. Aldığım yanıtı göre yataktan çıkıp ihtiyaçlarıma yönelirim. Ardından “Ruhuma” geçerim... Bugün bedenim sana yol arkadaşlığı yapabilecek, dile benden ne dilerse... Seni nelerle, kimlerle veya hangi durumlarla buluşturmamı istersin? Biraz daha sessizleşir, duymaya gayret gösteririm. Bedenimden ve ruhumdan aldığım yanıtları “Zihnime” iletirim. En sağlıklı, kolay ve işlevsel yolla beni buluşturmasını isterim.

Sonra son sözü Ruhum söyler. “Evet, Mervecan yola koyul” yahut “hadi, bilgisayarının başına geç”le devam eder. Ve hatıralar biliyor musun? Bana sıkça “Bir dur!” der... Tanıyanlar bilir, biraz hareketli bir can olduğum doğrudur...

• • •

Önemli Not:

Okurken gözleri büyüyen ve “Bu kadının ajanda dediği bir kavramı yok herhalde.” diye düşünenler olabilir. Tecrübeledikten sonra yola çıkarak yanıtlamak isterim. Hepsi var, ancak bu şekilde yaşamak tahmin edilenin aksine daha az zaman alıyor. Sabah 10 dakika ayırmak, gün içinde konsantre yaşama imkân sunuyor. Bu sayede -söylenenlerin aksine- uyanır uyanmaz “yapılacaklar listesiyle” değil, “ruhumu doyuran haller listesiyle” güne başlama alternatifi sunuyor... Ne dersin, denemeye değer mi?

Küçük Bir Hatırlatma:

“Hoşuna gidenler listesi”yle başlamak, yaşama sevincini ve motivasyonunu artıracığından daha sıkıcı bulduklarını sabırla yapabilmene yardım edebilir.

BÜTÜNLÜĞÜN PARÇALARI

Sıra sende... Bütünlükten kastettiğim hallere ve barındırdığı parçalara göz atalım:

- Geçmiş - An - Gelecek
- Ruh - Beden - Zihin
- İhtiyaçların - Ötekinin İhtiyaçları - Hayatın İşleyiş Biçiminin İhtiyaçları

Bu üçlü açısından buraya biraz çalışma alanı bırakıyorum.

Gözlerini kapat, nerede, ne kadar zaman geçirdiğini yaz... Veya nerede ne kadar zaman geçirmeyi kalpten istediğini yaz...

Ardından bütünlüğünü oluşturan parçalarını duymaya niyet et. Telaşsızca dur. Otur, sessizce bak bakalım... Ne var, ne yok?

“Engel” gördüğün, kişi (bu kişi kendimiz de olabiliriz, uzun süre bu engelle yaşadığımı bilirim), durum ve olayları yaz...

En son, bu bölümün başına dön ve oradaki kocaman gülümseyen çocuğa bak, incele... Onun gibi her yanın açılarak güldüğün AN'ları kaydet... Kimlerin yanında? Neler olunca?

Kitabın ilerleyen bölümlerinde yazdıklarına uyumlu sürpriz reçeteler seninle olacak.